

ПОСТАТЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА – ЯСКРАВИЙ ПРИКЛАД ТВОРЧОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ ДЛЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ХОРЕОГРАФІЇ

На даному етапі розвитку цивілізації все більш гострою стає потреба суспільства у активних, креативних особистостях, які мають яскраво виражену творчу індивідуальність, чіткі переконання і міцну громадянську позицію. Адже такі люди здатні чинити надзвичайно сильний вплив на суспільні процеси, на вирішення складних завдань, на формування суспільства загалом та на виховання підростаючого покоління зокрема.

Формування творчої особистості у мистецькій сфері, розвиток її творчої індивідуальності здійснюється у процесі навчання і виховання із застосуванням різноманітних методів, зокрема інноваційних. Однак дуже важливим є звернення сучасності до традицій, до глибокої духовної культури нашого народу. Усе це в поєднанні дає прекрасний результат для майбутніх вчителів хореографії, адже традиція – основа будь-якої інновації.

Для юної особистості у процесі розвитку дуже важливу роль відіграють її наставники та видатні постаті, які слугують взірцем на шляху до професійного зростання. Одним із найяскравіших прикладів творчої індивідуальності є видатний поет і художник, Великий Кобзар українського народу – Тарас Григорович Шевченко.

Як довели дослідники, Шевченко стояв цілком на вищому рівні освіченості свого часу, був обізнаний з передовими ідеями своєї доби, а широчінь його культурних інтересів, духовних запитів і читання видно з творчості, із щоденникових записів і листів. Власні Шевченкові самобутні ідеї (народна і особиста воля як найбільше благо і єдина запорука суспільного добра; уявлення про соціальну і національну справедливість; нищівне картання монархізму та ідея народного самоврядування тощо) були передовими в усій тогочасній європейській думці. Шевченко виразив соціальну мудрість, моральні запити і визвольні поривання свого народу в добу, коли і об'єктивно

вони могли бути співвіднесені з європейськими соціальними рухами, так чи так із ними перегукуватися, і суб'єктивно він сам міг їх з ними співміряти [1].

Сутність творчості, її ознаки та закономірності розвитку у своїх працях розглядають багато вчених, зокрема О. Брушлінський, Н. Ваганова, О. Васильєва, О. Губенко, Ю. Кулюткін, В. Моляко, С. Сисоева та ін.

На думку С. Сисоевої, творча особистість – це підсистема особистості, яка характеризується сукупністю творчих якостей індивіда, що забезпечують її успіх у творчій діяльності [2, с. 124].

На формування творчої особистості впливають як загально-соціальні, так і конкретно-соціальні закономірності, обумовлені конкретно-історичними умовами суспільного розвитку. А процес становлення творчої особистості конкретного індивіда має свої специфічні закономірності [2, с. 124].

Звісно, творча особистість формується тільки під час активної творчості. Тому поняття «творчість» можна вважати центральним у діяльності майбутнього вчителя хореографії. Адже творчість у мистецтві танцю – це неупинний рух вперед, постійний пошук чогось нового, створення кращого.

Творчість у філософському словнику І. Фролова визначається як процес людської діяльності, що створює якісно нові матеріальні і духовні цінності [4].

Термін «творчість» позначає й діяльність особистості, і створені нею цінності, які з фактів її персональної долі стають фактами культури. Творчість як культурно-історичне явище має психологічний аспект: особистісний і процесуальний [3, с. 4].

Особистість має здібності, мотиви, знання й уміння, завдяки яким вона може створити новий, оригінальний і унікальний продукт. Дуже велике значення в розкритті й розширенні творчих можливостей особистості мають її уява, інтуїція, неусвідомлювані компоненти розумової активності, а також проблема в самоактуалізації [3, с. 4].

Творчу індивідуальність можна розглядати як сукупність різноманітних якостей особистості, її задатків, здібностей, умінь і навичок, за допомогою яких вона створює щось оригінальне, досі невідоме, по-новому підходить до

вирішення будь-яких завдань. Саме такою людиною був Тарас Шевченко. У його творах – бурхливе життя, постійна боротьба, безстрашність перед труднощами, дух патріотизму всього українського народу.

Загальнолюдське значення поезії Шевченка не тільки в тому, що він, як і кожен геній, збагатив духовний потенціал людства, світ його ідей та почувань, зробивши набутком, доступним для всіх народів, те, що пережив, передумав, скристалізував у слово народ український і чого він досягнув у царстві думки і духу. Значення його поезії і в тому, що вона самому українському народові дала розуміння його долі, його потреб та його завдань перед обличчям майбутнього – з погляду загальнолюдської історії та боротьби, загальнолюдських завоювань розуму й духу, світового прогресу, з висоти найпередовіших ідеалів та уявлень свого часу [1].

Тому індивідуальність великого митця є взірцем і для прийдешніх поколінь. Його приклад слугує поштовхом для розвитку власної творчої індивідуальності, здатності по-новому бачити світ, мислити, вирішувати, діяти. У цьому полягає неповторність особистості майбутнього педагога-хореографа, який зможе впевнено і чітко діяти в складних ситуаціях, шукати і втілювати нові оригінальні ідеї в життя, відповідаючи вимогам свого часу.

Список використаних джерел:

1. Дзюба І. На вічному шляху до Шевченка / І. Дзюба, М. Жулинський // Шевченко Т. Повне збр. тв. [Електронний ресурс]. – Т 12. – С. 1837 – 1847. – Режим доступу: <http://litopys.org.ua/shevchenko/shev101.htm>. – Назва з екрану.
2. Сисоєва С. Основи педагогічної творчості: Підручник / С. Сисоєва. – К.: Міленіум, 2006. – 344 с.
3. Туриніна О. Психологія творчості: Навч. посіб. / О. Туриніна. – К.: МАУП, 2007. – 160 с.: іл.
4. Философский словарь / Под ред. И. Фролова. – 7-е изд., перераб. и доп. – М.: Республика, 2001.